

1. בראשית פרק כב

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדיה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: (ג) וישבם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: (ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: (ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם...: (יב) ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה פי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: (יג) וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל והעלהו לעלה תחת בנו: (יד) ויקרא אברהם שם המקום ההוא ידוד יראה אשר יאמר היום בהר ידוד יראה:

2. רש"י על בראשית פרק כב פסוק יד

(יד) ה' יראה - פשוטו כתרגומו ה' יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכינתו ולהקריב כאן קרבנות: אשר יאמר היום - שיאמרו לימי הדורות עליו בהר זה יראה הקב"ה לעמו:

3. דברים פרק טז

(טז) שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ידוד אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני ידוד ריקם: (יז) איש כמתנת ידו כברכת ידוד אלהיך אשר נתן לך:

4. רש"י על דברים פרק טז פסוק טז

(טז) ולא יראה את פני ה' ריקם - אלא הבא עולות ראייה ושלמי חגיגה:

5. בעל הטורים על דברים פרק טז פסוק טז

(טז) כל זכורך - בגימטריא גדלים וקטנים. את פני. פ"א כפולה. לומר פנים בפנים, וכשם שבא לראות כך בא ליראות:

6. דברים פרק יז

(ח) כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ידוד אלהיך בו: (ט) ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: (י) ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ידוד ושמת לעשות ככל אשר יודוך: (יא) על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:

7. קידושין דף טו א

וקמת ועלית .. מלמד שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל וארץ ישראל גבוה מכל הארצות

8. ירושלמי מסכת סנהדרין דף ח/ב

צריך אחד מהן לשאול דבר הלכה היה בא ושואלה בבית דין שבעירו אם שמעו אמרו לו ואי לא היה הוא ומופלא שלהן באין ושואלין אותה בבית דין הסמוך לעירו. אם שמעו אמרו לו ואי לא היה הוא ומופלא שלהן באין ושואלין אותה בבית דין שבהר הבית. אם שמעו אמרו להן ואי לא היה הוא ומופלא שלהן באין ושואלין אותה בבית דין שבחיל. אם שמעו אמרו להן ואם לאו היו אילו ואילו מתכנסין לבית דין הגדול שבלשכת הגזית שמשם תורה יוצאה ורווחת לכל ישראל שנאמר מן המקום ההוא אשר יבחר ה'

9. העמק דבר על דברים פרק יז פסוק י

מן המקום ההוא אשר יבחר ה'. ..לא משום שמסתמא המה גדולי תורה יותר מהחולקים דזה הטעם לחוד יש עדיין מקום להרהר ולומר כי חכמתי יותר. אבל יש לדעת דהמקום הנבחר מסייע הרבה להוציא אור הלכה לאמת:

10. דברים פרק יב

(ה) כי אם אל המקום אשר יבחר ידוד אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה:

- (ו) והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם:
 (ז) ואכלתם שם לפני ידוד אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ידוד אלהיך:

11. רבינו בחיי על דברים פרק יב פסוק ה
 כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם מכל שבטים - המקום הזה הר המוריה הוא, והיה נודע ומפורסם באומות כי ידעו מעלתו בקבלה, אין צריך לומר ישראל במדבר שהיו יודעין זה מן האבות בהיות שם עקדת יצחק. ומה שסתם הכתוב המקום הזה ולא אמר בפירוש שהוא הר המוריה הנודע והמפורסם לכל, כתב הרמב"ם ז"ל בספר המורה כי העלמת המקום לשלשה ענינים, האחד אילו ידעו האומות כי שם התפלה מקובלת והקרבות שם לרצון ירצו כל אומה ואומה להחזיק בו ותרבה המריבה וההריגה בין האומות, והשני כי הכנעניים יושבי הארץ אלו היו יודעין כי ישראל עתידין לירש את ארצם ולעבוד הש"י ולהקריב קרבנותיהם באותו מקום היו משחיתים אותו בכל מה שהם יכולין, והשלישי כי היו השבטים מריבים זה עם זה כל אחד ואחד מבקש שיהיה המקום ההוא בנחלתו, ותפול המריבה והמחלוקת ביניהם כמו שנפלה בבקשת הכהונה, ולכך העלים וסתם הכתוב המקום הזה ולא פרסמו, ואין צריך לומר האומות כי אפילו ישראל לא ידעוהו, כי אע"פ שידעו הכל מעלתו של הר המוריה לא היו יודעין כי הוא המקום אשר יבחר ה':

12. מדרש רבה איכה הקדמה פסוק כד
 משא גיא חזיון גיא שכל החושים מתנבאים עליה גיא שכל החושים עומדים ממנה דאמר ר' יוחנן כל נביא שלא נתפרש שם עירו ירושלמי

13. תלמוד ירושלמי מסכת סוכה דף כב/ב
 א"ר יהושע בן לוי למה נקרא שמה בית שואבה שמשם שואבים רוח הקודש על שם ושואבתם מים בששון ממעיני הישועה... יונה בן אמיתי מעולי רגלים היה ונכנס לשמחת בית השואבה ושרת עליו רוח הקודש

14. תהילים פרק קכב
 (א) שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית ידוד נלך:
 (ב) עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים:
 (ג) ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו:
 (ד) ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ידוד:
 (ה) כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד:
 (ו) שאלו שלום ירושלים שליחו אהבך:
 (ז) יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך:
 (ח) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך:
 (ט) למען בית ידוד אלהינו אבקשה טוב לך:

15. מלבי"ם על תהילים פרק קכב פסוק ה - חלק באור הענין
 (ה) כי שמה ישבו כסאות למשפט - שהם הסנהדרין ושופטי ישראל, ומשם תצא תורה ודין ושמה ישבו כסאות לבית דוד - שמשם תצא ההנהגה הכללית לכל פרטי האומה:

16. תלמוד בבלי מסכת תמיד דף כז/א
 אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד

17. ישעיה פרק ב
 (ב) והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ידוד בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים:
 (ג) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ידוד אל בית אלהי יעקב וירנו מדרבנו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ידוד מירושלים:
 (ד) ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: (ה) בית יעקב לכו ונלכה באור ידוד: